

Janja Batič

MOJE ILUSTRIRANO ŽIVLJENJE

13. 9.–12. 10. 2024

artKIT

»Dragocenost vsakdanjika«

Vizualni dnevnik Janje Batič je svojstvena umetnina, ki ga umetnica širi v različne ustvarjalne medije. Tako najdemo utrinke vsakdanjosti na digitalnih risbah, vezeninah, vzglavnikih in kot zadnji medij, ki se je pridružil, v prostorski postavitvi.

Središčno jedro predstavljata intimna domačnost in perspektiva iz umetničinega gledišča. Fokus pogleda izhaja iz risalne površine navzven in vzpostavlja vez njenega pogleda, ko zajame del sebe in se s tem umešča v sam pogled motiva, v katerem je vedno prisotna, tudi če je le samo delček. Izjema je v delu prostorske postavitve, kjer je iz okolja domačnosti izvzeta in kjer lahko vidimo le umetničine predmete, kot so rdeči hišni copati, zelena zofa, vezenina v nastajanju, ki leži na mizici in čaka prav tako, kot čaka muca umetnice, ki spi na njenem in svojem mestu. V celotnem prostoru se čuti prisotnost ustvarjalke in dobimo občutek, da tudi prostor sam čaka na prihod umetnice, in ko pride, se bo življenje nadaljevalo v družbi nje, ki je ustvarjalni vir in iz katere izhaja vse. Ena izmed umetničinih simbolnosti je vidna v rdečih hišnih copatih, kajti v večini del zajema zajeta perspektiva različne vrste obutve, bose noge, nogavice ipd. Njeni vidni delčki prisotnosti so tudi ponekod roke, dlani, spodnji del telesa, krila, komolci ipd. A copati in obutev pričajo o najbolj vidnem personificiranem simbolu umetničine prisotnosti in kot v delu prostorske postavitve, odsotnosti.

Njena dela žarčijo posebno nežno toploto iz sebe, nekaj vsem nam znanega, življenjskega in kar nam je lahko blizu. Ob pogledu na celoto doživimo čudovito paleta barv in prizorov, nešteto krajev, pogledov in življenjskega vsakdanjika. In vendar se nas njena dela kaj hitro dotaknejo še globlje. Njena umetnost pušča sledi v nas, ko nam prebujajo naše lastne intimne podobe in spomine iz naših življenj. Edinstvena toplina, ki jo dela sevajo, nas na poseben način povabijo vase in zaobjamejo v svoji domačnosti. Umetničina dela nosijo svoj čar v podajanju in iskrenosti izbranega trenutka in v lepoti danosti neposrednega izkustva in samega živetelega življenja.

V prehajanju med različnimi mediji, s katerimi se umetnica izraža, spaja novodobno tehniko digitalnih risb s tradicionalno tehniko vezenin. S tem kot umetnica prehaja med mediji, prehajajo tudi digitalne podobe, ki se spreminjajo iz digitalnih risb v tradicionalno sodobna ročna dela vezenin in grejo še naprej v svoji preobrazbi skozi medije v prostorsko postavitve. Novo digitalno risbo ustvari umetnica vsak dan, medtem ko eno vezenino ustvari, torej od priprave okvirja in podlage do zaključne vezenine, v približno enem tednu. Ob poudarjanju stiliziranih realističnih prizorov, stiliziranih oblikah in poenostavljenih podobah se podaja fokus na bistvo trenutka. Uporaba barve je nanešena ploskovno, o čemer tudi priča sam slog v delih, kjer so prostori in kraji odprti in nezaključeni in je gibanje umirjeno. Ploskovno obarvane površine zato pričajo o odvzemu časovnosti in hkrati dajejo samim podobam pridih večnosti.

Videnje vsakdanjika je edinstveno. Skozi oko in srce si izberemo izbrane motive, poglede, razglede, barve, perspektive, vidimo stvari, ki jih drugi ne vidijo, in s tem jih edinstveno podoživljamo. Zajeto in s pogledom ujeto. Prav tako ustvarjalni pogled na svet ne pomeni vedno novih motivov ali novih konceptov. Motivi se prav tako lahko tudi ponavljajo, saj so naši kraji, okolja, ljudje in dom naše konstante, domačnost, ki nas obdaja in spremlja skozi znan in poznan vsakdanjik. A znotraj ponavljajočega so vedno različnosti. Vsakdanjost je sestavljena iz drobcev vizualnih vtisov, mozaik številnih majhnih koščkov občutij, utrinkov, krajev, ljudi in predmetov, ki nas v danem trenutku obdajajo.

Ustvarjamo, da lahko večkrat podoživimo življenje. Prvič v trenutku, ko ga prvič živimo in zaznamo, in za nazaj, v zamiku drobcev časa, v katerem se podoživeti trenutek v spominu drugače usede v srce, a ga okusimo in podoživimo vendarle lahko večkrat. Med mestom, kjer smo, in mestom, kamor gremo, se nahaja opazovalčev prostor, ki je sam kreator in vir, saj življenje prihaja iz nas.

Umetnost Janje Batič priključuje v nas spomin znanega, domačega, naš lastni spomin, naš čas in naše življenje, preživeto, in živeto zdaj, ki ga živimo v neskončnih podobah in brezmejni večnosti dragocenega vsakdanjika.

Od vseh krajev, kjer bi lahko bili, od vseh spominov, ki bi si jih lahko zapomnili, od vseh utrinkov, ki nam jih ponujajo naša življenja, ne bomo nikoli mogli zajeti celote, ampak samo drobce trenutkov in le nekaj delčkov časa, ki se zdijo brezčasni. In od vseh možnosti odločitev se vsaki dan znova odločamo, kje, s kom in ob kom želimo biti.

— Nina Šardi

BIOGRAFIJA

Spletna stran

Dr. Janja Batič (1977) je docentka za likovno didaktiko na Oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru. Njena raziskovalna zanimanja obsegajo področja likovne pedagogike, izobraževanja učiteljev ter vizualne in multimodalne pismenosti. Svoje znanstveno in pedagoško delo prepleta z likovnim ustvarjanjem, pri čemer se osredotoča na različne likovne medije. V zadnjem obdobju se intenzivno ukvarja z digitalno risbo in vezeninami.

Janja Batič
MOJE ILUSTRIRANO ŽIVLJENJE
13. 9.–12. 10. 2024

artKIT, Glavni trg 14, Maribor
Odpiralni čas: od torika do petka od 15. do 19. ure, v soboto od 10. do 13. ure